

noget Grundlag derfor, før vi er betydeligt længere henne i den nuværende Periode, nær ved Krigen's Afslutning eller efter dens Afslutning". Jeg havde i Forvejen erklæret, at det finansielle Overblik kunde man ikke skaffe forinden. Nu har det ærede Medlem sagt i Tinget, at vi havde dette finansielle Overblik; thi vi havde Statsregnskabet for 1914—15, og vi havde ogsaa det nye Finanslovsforslag. Jeg maa nu tilstaa, at hvis det var Meningen, kunde jeg lige saa gerne have taget Forhandlingen op i Sommer; thi Statsregnskabet's Resultat var ikke uklart for nogen eller nogen stor Hemmelighed for nogen, og selve Finanslovsforslaget synes jeg ikke belærer os særdeles i den Henseende undtagen til Fordel for mig, idet Indtægten er blevet saa overordentlig stor i Forhold til det, man kunde vente eller haabe. Men jeg hævder, at med Nytte og Sikkerhed kunde man ikke optage en Forhandling om disse Spørgsmaal før ved Verdenskrigen's Afslutning, enten noget inden, den var afsluttet, altsaa paa et Tidspunkt, da man kunde forudse dens Afslutning, eller efter dens Afslutning. Dette gav det ærede Medlem mig Ret i. Jeg tror ikke, det ærede Medlem nu har været opmærksom paa dette. Jeg skal ikke trætte det høje Ting ved at læse meget op af den Forhandling, der er ført, ærede Medlemmer kan jo se det efter, hvis De interesserer sig derfor, men det ærede Medlem siger til mig: „Den højt-ærede Minister kom atter ind paa Spørgsmaalet om Dækningen og brugte da det Udtryk, at Grundlaget for at finde en Dækning vilde vi neppe have, før det var nærmere ved Periodens Afslutning eller lige efter dens Afslutning. Det glæder mig i denne Udtalelse indirekte at se en Bekræftelse af det Standpunkt, jeg indtager i denne Sag, at der bør tilvejebringes en særlig Dækning her“. Dette kunde jeg ganske gaa ind paa. Jeg har hele Tiden ment, at det var ikke noget, der skulde udskydes — det nævner det ærede Medlem senere — til den store Forhandling om hele vort Skattesystem. Men paa den anden Side har det ærede Medlem indrømmet mig, at det var ikke heldigt allerede nu at optage en Forhandling og heller ikke heldigt at optage den, hver Gang vi stod overfor den Nødvendighed — hvad man kunde forudse vilde ske —, at vi skulde skaffe Renter og Afdrag af Statslaanene.

Jeg maa maaske endnu henvise til, at jeg i Landstinget udtalte akkurat det

samme, idet jeg der henviste til, hvad jeg havde sagt i Folketinget. Jeg udtalte — det findes i Landstingstidenden for den overordentlige Samling 1915, Sp. 95 —: „Jeg har ment, at det nu var umuligt at optage Forhandling om en saadan Dækning, at man i dette Øjeblik manglede alt Overblik over baade finansielle, fiskale og økonomiske Forhold, og at man maatte vente, indtil alt laa klarere for os, og derom har der været Enighed i Folketinget, at et saadant Overblik, der var nødvendigt for, at et Forslag herom kunde fremsættes, først kunde opnaas ved Krigen's Slutning eller deromkring, naar Krigen enten var ved at ebbe ud eller afsluttet“. Efter at jeg havde sagt dette, gav baade den ærede Ordfører for Venstre og Højres Ordfører deres Tilslutning dertil, saa at jeg mener at være paa den sikre Side, naar jeg siger, at jeg her i Rigsdagen har fundet Tilslutning til dette Standpunkt, som jeg ikke synes i og for sig er urimeligt. Det er umuligt for den danske Rigsdag og for Finansministeren nu at optage en sikker og nyttig Forhandling om, hvad der kan fremkomme af Krav til Statskassen med Hensyn til Renter og Afdrag af Statslaan.

Men efter at have sagt dette maa jeg fremhæve, at jeg jo er langt bedre stillet endnu, thi jeg har faktisk fremsat Forslag om en Dækning af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; og hvis de Ændringer, som er bebudede her under Forhandlingen om en særlig Stempelskat for Aktier, gennemføres, bliver dette til et Lovforslag om Indtægt for Statskassen paa omkring 2 Mill. Kr. Det, vi diskuterede i Sommer, var egentlig et Beløb af 3 Mill. Kr. som Rente. Nu er det et Par Gange blevet sagt, ogsaa under denne Forhandling, at jeg ligesom havde ladet mig tvinge til at fremsætte dette Lovforslag om den Afgift, som man populært kalder Børsskatten. Men jeg vil dog herom sige, at for det første har jeg nogle Gange gjort opmærksom paa, at Lovforslaget i mange Aar paa en vis Maade har været til Forhandling i Finansministeriet, og at vi tog Sagen op, inden der rejste sig Stemning derfor. Jeg tror, det overhovedet er ret klogt, at en Finansminister ikke fremsætter Forslag om en ny Skat, før Stemningen er der. Mig kunde det kun være yderst behageligt, at Højreblade rejste Krav om en saadan Børsskat, uden at det egentlig forekommer mig, at de havde ret megen Forstaaelse af, hvad den skulde gaa ud paa, og at man derefter sluttede sig til Kravet rundt omkring. Naar Stem-